# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: G. T.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2004, č. j. 11 Az 42/2003 - 14,

**takto:**

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze, označeného v záhlaví, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2002, č. j. OAM - 8768/VL - 20 - P16 - 2001, ve věci azylu.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost byla podána včas a zda se jí tak lze věcně zabývat. Podle § 106 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že stěžovatelka, které měl být rozsudek ze dne 17. 2. 2004 doručen do vlastních rukou, nebyla v místě, kde se zdržuje, zastižena.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 4 občanského soudního řádu nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. V této právní věci byl stěžovateli do vlastních rukou doručován rozsudek ze dne 17. 12. 2004. Byla-li tedy zásilka obsahující

kasační stížností napadený rozsudek uložena dne 18. 2. 2004, pak desetidenní lhůta podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu počala běžet na základě § 40 s. ř. s. den následující, tj. dne 19. 2. 2004, a uplynula v pondělí 1. 3. 2004 (28. 2. 2004 byla sobota); tento den nastala zákonem předvídaná fikce doručení rozsudku, bez ohledu na děje následné (stěžovatelka se dostavila osobně dne 5. 4. 2004 na soud a převzala zde rozsudek). Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, pak lhůta pro její podání uplynula dne 15. 3. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 7. 4. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a kasační stížnost odmítl. Z tohoto hlediska již pak není relevantní, že stěžovatelka žádala o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, neboť ani vyhovění této žádosti by nemohlo ovlivnit opožděnost jejího podání.

Byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu